

Kázeň z ev. Sl. Božích v Bratislave (NK), **25. 12. 2024**,
18.00 – **1. slávnosť vianočná**, ES: 62, 61, 48, **A 11**,
Žalm 96, 1 – 3 . 10 – 13,

téma: **Vianoce svedčia, že Boh
plní svoje sľuby**

Modlitba: Pane Ježiši, vítame Ťa. Ďakujeme, že si prišiel medzi nás. Prosíme, buď nielen vonkajšou ozdobou týchto krásnych sviatkov, ale Tým, kto má hlavné slovo. Daj nám nanovo spoznať, že nás máš rád a že nám máš mnoho čo povedať. Prosíme Ťa, aj teraz nás oslov. Amen.

1. Mojžišova 3, 14a.15: „¹⁴ Vtedy riekol Hospodin Boh hadovi: Pretože si to urobil, prekliaty budeš nad všetok dobytok i nad všetky poľné zvieratá. ... ¹⁵ Položím nepriateľstvo medzi teba a ženu, medzi tvoje potomstvo a jej potomstvo; ono ti rozmliaždi hlavu a ty mu schvatneš päť.“

Ján 3, 16: „Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby ne zahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho.“

Milí bratia, milé sestry!

Sme smutní, ak v situácii, keď nevyhnutne potrebujeme pomoc, nám druhí pomôcť

nevedia, nedokážu nám pomoc poskytnúť. Ešte väčšmi nás bolí, ak tí, ktorí by nám pomôcť mohli a vedeli, nám dajú najavo, že nemajú čas alebo že od nich sa pomoci určite nedočkáme – skrátka: nechcú nám pomôcť. No najhorší je prípad, keď nám druhí pomoc sľubujú, dávajú nám nádej, no – ako hovoria naši českí bratia: „skutek utek“.

Stačí, aby nás mal prísť čakať niekto na stanicu vo veľkom, pre nás neznámom meste, kam sme docestovali, no napriek sľubu neprišiel. Alebo keď znova a znova chodíme do obchodu – napr. do Mototechny, aby sme zohnali úzkoprofilovú potrebnú náhradnú súčiastku, no zakaždým nám povedia: „Príďte o týždeň.“ Vo svojom vnútri začíname tušiť, že ani o týždeň sa nič nezmení a táto konkrétna predajňa bude skôr sľubotechna ako Mototechna.

Prázdne sľuby nás vedia poriadne napáliť a zdvihnúť nám hladinu adrenalínu. Uvedomujeme si, že **bez toho, aby sme mohli niekomu veriť, život prestáva byť radostným životom.**

Vianoce veľmi súvisia so sľubmi. So sľubmi, že Pán Boh nás neponechá v kaluži hriechu, do ktorej sme všetci spadli. Stará zmluva je plná Božích sľubov o tom, že Pán Boh pošle Spasiteľa - Záchrancu. Niektoré z týchto sľubov zneli na Službách Božích na Štedrý večer z prorockých textov Micheáša (5, 1) a Izaiáša (9, 5 - 6). **Najstarší Boží sľub o Spasiteľovi** sme počuli dnes z 1. Mojžišovej knihy, 3. kapitoly. Ešte skôr, ako Pán Boh oznámil prvým ľuďom trest za ich hriech, ešte predtým sľubuje, že pošle Záchrancu - potomka ženy, ktorý diablovej - tomu starému hadovi - rozmliaždi hlavu.

Ak nejaký šarlatánsky liečiteľ povie ťažko chorému človeku: „Pite túto šťavičku, už len ona vás dokáže vyliečiť“ a chorý ho poslúchne, užíva jeho liek, no ten stále nezaberá, narastá v ňom presvedčenie, že je bez šance. Bez nádeje.

Spravodlivý Pán Boh, skôr ako potrestal hriech Adama a Evy sľúbil, že pošle ľuďom Záchrancu. Neponechal svet v tme beznádejnosti. Nenechal nás bez šance. Tak koná náš milujúci nebeský Otec!

Neberie nám nádej. Neberie nám možnosť skutočného života. Dáva svoje sľuby. Nie sú to prázdne sľuby. **U Pána Boha neexistuje žiadna sľubotechna. To, čo povedal - čo sľúbil - to aj splní.**

Vianoce sú časom splnenia Božích sľubov. Pán Boh svetu nielen prisľúbil Spasiteľa, ale Ho aj poslal. Splnil svoj sľub.

Koľkokrát v živote sme už zažili, že nám iní čosi sľubovali, ale nič z toho nebolo. Koľko rás sme my sľúbili niečo druhým, no tiež sme dané sľuby nespĺnili. **Koľko z našich - mojich - tvojich sľubov** (krstných, konfirmačných, sobášnych, spovedných) **nedošlo svojho naplnenia? Ba koľko rás nedokážeme splniť ani to, čo sme sľúbili sebe samým.** Stačí si spomenúť na naše novoročné predsavzatia. Viaceré nedokážeme splniť, lebo nemáme odvahu podstúpiť obeť, ktorá je so sľubom - so záväzkom spojená - ktorá nás s ním viaže.

V médiách bývajú v tomto období rôzne ankety, napr.: Aké zvyky máme na Vianoce? Ktoré Vianoce boli pre nás najkrajšie? Čo pre

nás Vianoce znamenajú? a pod. Ako kresťania smieme dať jasnú odpoveď: **Vianoce sú pre nás splnením Božích sľubov. Svedectvom, že Pán Boh - Božie slovo nehovorí do prázdna, že Boh plní svoje sľuby aj za cenu obete.** Ved' dal pre nás to najcennejšie, čo mal - svojho Syna, Ježiša Krista. Neodoprel nám Ho. Až potiaľ siaha Jeho Otcovská láska k nám.

Ak my sľubujeme čosi veľkého, robíme to nezriedka preto, aby sme dostali ešte väčšiu a cennejšiu protihodnotu. Pán **Boh** však **miluje nezištne**. Plní svoje sľuby, hoci tým sám nezíska, ba stratí život svojho Syna. Obetovaného, na smrť vydaného za mňa, za teba, za nás hriešnych, aby sme večne nezahynuli (J 3, 16). Tomuto akosi ťažko rozumieme.

Pri spovedi v ústavoch sociálnej starostlivosti sa mi už stalo, že poniektorí nevnímajú, že aj oni sú hriešnici. Na jednej strane je dobre, že na spovedné otázky: Či uznávajú a ľutujú svoje hriechy neodpovedajú mechanicky, automaticky, formálne - bez premýšľania. No na strane druhej sa presviedčam, **ako ťažko**

človek spoznáva, že aj on je hriešnik. Často si to neuvedomuje. Nemálo ľudí hlásiacich sa k cirkvi si nepripúšťa, že sú hriešnici. Nikoho predsa nezabili, neokradli, neopíjajú sa, a ak aj v čomsi pochybili, to predsa robia všetci. Pokladajú sa za slušných a spravodlivých ľudí. Akýže hriešnici?...

Milí bratia, milé sestry, **ak nie sme hriešnikmi, potom Pán Ježiš Kristus nemusel prísť. Potom Boh nemusel splniť svoj sľub. Potom nevieme, čo hovoríme, keď spievame: „Narodil sa nám Spasiteľ“.** - Nevieme, čieho sme ducha.

Spasiteľ - Záchranca z hriechov - sa narodil aj nám: mne i tebe. Bez Neho by sme všetci bez rozdielu museli zahynúť. Aj toto zvestuje Božie slovo (R 3, 10 - 12; 3, 23; 6, 23; Ef 2, 8 - 10; R 8, 1). Mnohí navonok uznávajú Boha, ale neberú Ho vážne. Nepočítajú s tým, že **On plní svoje sľuby. Sľuby o spasení pre tých, ktorí veria, že Ježiš prišiel aj ich zachrániť z hriechov i sľuby o zatratení, na ktoré sa odsudzuje každý, kto s Pánom Bohom, s Božími sľubmi vážne nepočíta.**

Vianoce sú naplnené Božie sľuby o Záchrancovi. Nehovoríme to preto, aby sme mali poriadok v poznaní teologických právd, ale preto, že **Vianoce sú sviatkom veľmi praktickým - posilou pre život. Obrazne povedané: nie receptom, ale jedlom. Ak totiž Pán Boh plní svoje sľuby, tak je Tým, ktorému sa oddá veriť v obyčajnom všednom živote.** V šťastí, ale aj vtedy, keď sme v súžení či chorobe. Keď nás čakajú náročné skúšky v škole i v živote. Bohu sa oddá veriť aj vtedy, keď nás niekto z našich blízkych opustí. **Pánu Bohu hodno veriť v akejkolvek situácii.**

Ježiša po narodení položili do jasiel'. Na miesto, kam sa chodí po pokrm. **Recept sám o sebe nás pred hladom nezachráni, ale pokrm áno.** Ako dieťa verí svojim rodičom, tak i my, ako milované Božie deti, veríme Božím sľubom. **Pán Boh plní svoje sľuby. Vianoce sú mocným svedectvom o tom.** Amen.

Modlitba: Ďakujeme Ti, nebeský Otče, že si verný vo svojich sľuboch. Vieš a chceš nám pomôcť. Neodoprel si nám ani to najcennejšie

- svojho Syna. On opustil slávu neba a prišiel hľadať a spasiť nás hriešnych. Pomôž nám dôverovať Tvojim sľubom a nezabúdať, čo všetko Ťa Tvoja láska k nám stála. Požehnaj vianočné sviatky vo svojej cirkvi i v našich rodinách. Daj nám milosť stávať sa hodnovernými a nielen slovami, ale celým svojím životom velebiť Tvoje sväté meno. Amen.

Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár